

– Научих – казал Свети Георги, – нямаше ви в списъците, но виж, като има някое друго събиране някога, тогава...

– Че даде ли ни се нещо, как ще караме отсега нататък?

– За вас останаха само трънаците и пущинаците. Но за да не умрете от глад, Бог ви разреши и да пооткрадвате оттук-оттам, и да послъгвате. Пък ако ви дойде беля до главата, можете с негово име на уста да се оправдавате. Той рече, че не ще ви наказва за това.

– Сполай ти, Свети Георги! – зарадвал се циганинът.

– И остани със здраве! Я ми върни сега седлото!

– Какво седло? Да не би аз да съм го вземал? Честен кръст, не съм и виждал с очите си никакво седло! Кълна се в Бога!

Разбрал Свети Георги, че не ще може да излезе вече наглава с циганина, и си тръгнал по пътя.

Ето как седлото на Свети Георги останало при циганите.